

for ikke-økonomisk skade i anledning af en personskade falder i arv.

Der henvises til betænkningen side 69 ff.

Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede ophævelse af erstatningsansvarslovens § 18, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

3.4. Offererstatningsloven

Efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (offererstatningsloven) yder staten erstatning og godtgørelse for bl.a. personskade og tab af forsørger, der forvoldes ved en overtrædelse af straffeloven. Udbetalinger efter loven administreres af Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser (Erstatningsnævnet). Når staten udbetaler erstatning til ofret, indtræder staten i ofrets krav mod gerningsmanden.

Udmåling af erstatning og godtgørelse efter offererstatningsloven sker efter de almindelige regler i erstatningsansvarsloven. Er ofret afgået ved døden, kan Erstatningsnævnet således i dag udbetale erstatning for tab af forsørger og for rimelige begravelsesudgifter samt et overgangsbeløb, jf. punkt 2.1. ovenfor.

I forbindelse med den foreslåede regel om godtgørelse til efterladte ved dødsfald foreslår arbejdsgruppen derfor en ændring af offererstatningsloven med henblik på, at der også efter denne lov vil kunne ydes en sådan godtgørelse, jf. betænkningen side 80 og side 86. Justitsministeriet er enig heri, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 2 (den foreslåede ændring af offererstatningslovens § 2) og bemærkningerne hertil.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

4.1. Indførelse af en regel om godtgørelse til efterladte ved dødsfald

Ændringen indebærer, at der indsættes en regel i erstatningsansvarsloven om godtgørelse til efterladte ved dødsfald, der er forvoldt forsætligt eller groft uagtsomt. Hermed bliver der som noget nyt mulighed for i særlige tilfælde at tilkende de efterladte en godtgørelse for lidelse eller krænkelser som følge af en nærtstående døds.

Statens merudgifter til offererstatningsordningen skønnes fuldt indfaset at udgøre i størrelsesordenen 10 mio. kr. årligt. Staten har imidlertid mulighed for at

rejse regreskrav mod gerningsmanden, og samlet set skønnes nettomerudgifterne for staten som følge af godtgørelsesreglen at udgøre i størrelsesordenen 9-10 mio. kr. årligt ved fuld indfasning. Stigningen i udgifterne vil slå igennem, efterhånden som Erstatningsnævnet udbetaler godtgørelserne.

Ændringen har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner og amtskommuner.

Ændringen vil have visse konsekvenser for forsikringsbranchen, men disse vil være beskedne. Brancheorganisationen Forsikring & Pension skønner således, at den foreslåede regel ikke i sig selv vil give grundlag for præmiestigninger for ansvarsforsikringer. Det er herved forudsat, at forsikringsselskaberne kun i yderst få sager om året vil skulle udbetale godtgørelse til en eller flere efterladte, og at forsikringsselskaberne kun i begrænset omfang vil blive inddraget i retstvister om tilkendelse af godtgørelse.

For borgerne vil ændringen betyde, at nære pårørende vil få mulighed for at få tilkendt en godtgørelse på normalt op til ca. 100.000 kr. for lidelse eller krænkelser ved dødsfald, der er forvoldt forsætligt eller groft uagtsomt.

4.2. Ophævelse af erstatningsansvarslovens § 18, stk. 2

Ændringen indebærer, at den særlige regel i erstatningsansvarsloven om, hvornår krav på godtgørelse for personskade falder i arv, ophæves. Krav på godtgørelse for ikke-økonomisk skade i anledning af personskade, f.eks. godtgørelse for svie og smerte og for varigt mén, vil herefter falde i arv uden begrænsninger, dvs. uanset om skadelidte inden sin død har gjort kravet gældende.

Ændringen vil kunne medføre merudgifter for amtskommunerne til patientforsikringsordningen på i størrelsesordenen ½-2 mio. kr. årligt, men dette skøn er behæftet med betydelig usikkerhed.

Ændringen skønnes ikke herudover at have økonomiske eller administrative konsekvenser for staten, kommuner og amtskommuner af betydning.

Ændringen skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

4.3. Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk

Det samlede lovforslag skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning. Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.